

[Flemming Hansen]

danske virksomheder. Men er det måske fonde? Er det måske pensionskasser? Eller er det privatkapital? Der vil vi gerne ind i en dialog med regeringen. Det er klart, at vi ikke får vores vilje ubetinget, men vi erkender, at problemet er ganske stort. Den dialog skal sikre, at de virksomheder, der har behov for det, får tilført ansvarlig kapital, ikke statskapital. Og den skal også forsøge at medvirke til, at den kapital, der tilføres på den ene eller anden måde, ikke er med til at skabe en markant konkurrenceforvriddning. Det tror vi også er vigtigt.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser tingene i en helhed. Det er vi nødt til. Vi kan ikke bare stå og forsvare det enkelte partis synspunkter i erhvervspolitikken. Det kan vi måske godt, det er måske det, vi får vores honorar for, men vi er også nødt til at sige, som vi har tradition for her, at vi vil tale sammen om tingene.

Jeg beder ministeren om i sin sidste svartale at komme ind på generationsskifte endnu en gang. Jeg er ikke i tvivl om, det vil ske. Og jeg er da i hvert fald glad for de tilkendegivelser, jeg har fået både fra fru Lone Dybkjær og hr. Erhard Jakobsen om, at vi her har et meget vigtigt punkt, som vi er nødt til at tage op. Jeg håber, ministeren vil have det med i sin afsluttende svartale.

Rahbæk Møller (SF):

I modsætning til hr. Flemming Hansen, som var glad for ministerens tale, må jeg sige, at jeg var skuffet. Der var mange smukke ord, men med hensyn til nogle af de ting, som man var så begejstret for i redegørelsen, savnede jeg en grundig analyse af: Hvor har vi egentlig vores styrke, hvor kan vi gøre noget – der blev peget på miljøområdet, på sundhedsområdet, på bygge- og boligområdet, jeg skal ikke gennemgå hele listen over de områder, hvor vi med den rigtige indsats kan opbygge slagkraftige industrier. Men hvor blev den analyse af i ministerens tale? Det er jo den del af analysen, der virkelig er kød på, også når den ses – og det synes jeg er centralt – i sammenhæng med de analyser på samme områder, som Erhvervsfremmerådet har foretaget, og hvor der oven i købet er nogle konkrete forslag.

Ministerens redegørelse udmærker sig netop ved at have de rigtige analyser, men mangler dette: Hvad gør vi? Det var simpelt hen blevet væk i ministerens tale. Det synes jeg var utrolig

skuffende, for nu har vi i 10 år haft en regering, hvor erhvervspolitikken mere og mere er blevet til tomme floskler. Det var det, vi havde set frem til: at vi nu havde fået en regering, hvor flosklerne blev erstattet af noget mere konkret, og det synes jeg helt forsvandt, da ministeren fik ordet.

Ministeren var også inde på service. Jeg er enig i, at det er på serviceområdet, vi skal have mange job. Jeg er også enig med ministeren i, at service er ikke hjemmeservice alene. Det er en meget lille del af det. Der er mange andre områder, herunder en del områder, vi slet ikke kan forestille os, fordi de ikke er udviklet endnu. Hvad gør vi så helt konkret? Hvilke skridt skal vi tage? Hvad er vores håndtag for at få alle disse job? Ministeren nævnte forskning. Jeg er meget enig. Det er en skamlet og et problem for os, at forskningsindsatsen er så lav.

Men jeg vil endnu en gang spørge: Hvad gør vi? Det er ikke længe siden, vi behandlede en forskningsredegørelse fra ministerens partifælle, og der var tilsammen gode ord, gode målsætninger. Men hvad gør vi konkret?

Det synes jeg desværre har været karakteristisk både for redegørelsen og denne debat, altså mangelen på helt konkrete forslag til, hvordan vi kommer videre. Hvad er det reelt, vi skal gøre for at virkeliggøre de smukke målsætninger? Mange af dem er jeg helt enig med regeringen i. Det savner jeg svar på.

Annette Just (FP):

Jeg skal nok lade være med at trække denne debat i langdrag, blot ganske kort sige:

Da industriministeren havde ordet – og han er gået nu – gjorde han det helt klart, at nu skulle der være støtte til alle, der ønskede at etablere noget nyt. Jeg må indrømme, at Fremskridtpartiet er så inderligt imod offentlig støtte. Men det tror jeg nok er gået op for vores samordningsminister – som er her endnu.

Derfor vil jeg blot tage det lille ekstra spring og spørge, om regeringen er opmærksom på, at vi absolut går på kanten af det lovlige, når vi taler om det indre marked og de støtteordninger, som vi laver her i Danmark. Der er netop lavet regler om, hvor meget støtte der må gives, hvor der må og hvor der absolut ikke må gives hverken tilskud eller støtte, som vi gør her. Det er én ting i det indre marked, altså den del af EU, der hedder det indre marked.